

hidtidige regler i loven og i vedtægterne og i øvrigt tilsigter en ajourføring af bestemmelserne, skal alene nævnes, at begrebet *mindrebemidlethed* og *mindstbemidlethed* foreslås ophævet. I stedet foreslås indført mere smidige regler, idet kriterier fra bolig-sikringsordningen bliver afgørende for, om en person har for-trinsret til at flytte ind i en lejlighed i det almennyttige byggeri, og for adgangen til at nyde de særlige fordele, der knytter sig til at bebo lejligheder i almennyttigt byggeri opført med kapitalindskud („socialfilantropisk byggeri“), jfr. i øvrigt i denne forbindelse *lov om boligsikring*, omtalt side 272 og 465.

Lovforslaget, der fremsattes og behandledes sammen med *forslag til lov om boligsikring*, var ligesom dette et led i de bolig-politiske aftaler af 18. januar 1966 mellem socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre.

Ved 1. behandling trak *Axel Ivan Pedersen* (S) forligets hoved-punkter op. Med hensyn til selve lovforslaget kunne han tilsige en velvillig behandling, men måtte dog forbeholde sig sin stilling, hvad angik enkeltheder. Han var således ikke overbevist om, at *reglerne om vurdering i de ikke-regulerede områder* var hensigtsmæssige. Det ville principielt være rigtigst at sikre en ensartet fremgangsmåde i de regulerede og de ikke-regulerede områder.

Guldberg (V) fremhævede den nære sammenhæng med den tidligere gennemførte *rentesikringsordning*. Han var parat til at søge gennemført det bedst mulige inden for de rammer, boligforliget havde skabt. Han beskæftigede sig bl. a. med de stigende omkostninger, der var forbundet med selve arbejdet i nybyggeriet. I denne forbindelse ytrede han en vis ængstelse for den mulighed, lovforslaget indebar for at benytte midler fra landsbyggefonden også til opbygning af *produktionsforetagender*, som ville rumme fare for lukkede mono-poler.

Også *Hastrup* (KF) var betænkelig ved lovforslagets muligheder for af landsbyggefonden at yde kapitalindskud i forbindelse med etablering af *produktionsvirksomheder*. De almennyttige boligselskaber burde holde sig til deres egentlige opgave, og landsbyggefonden kunne sikre deres virksomhed på længere sigt. Han beskæftigede sig i øvrigt bl. a. med *kriterierne for anvísning af boliger* i sociale boligselskaber i de regulerede områder. Lovforslaget lempede ganske vist disse kriterier noget, men det rigtige ville være, at retten til en bolig blev fælles for alle, medens retten til tilskud forbeholdtes dem, der havde behov herfor. Han kunne anbefale lovforslaget til en velvillig udvalgs-behandling.

Else-Merete Ross (RV) understregede den betydning, der lå i at søge de almennyttige boligselskabers *mulighed for selvfinansiering*